

SZENTMISE – ÉVKÖZI 10. VASÁRNAP

❖ **INTROITUS:** Dominus illuminatio mea (Zs. 26,1–3) – ÉE 589; GH 298

AZ ÚR AZ ÉN FÉNYEM, ki- től is fél-nék, életem ol-tal-ma- zó - ja,

ki-től ret-teg-nék? (2. t.) / *

Zs.: Ha tábor áll is /ellenem, * nem fél a szívem. **℣**2. Ha harc támad /ellenem, * én akkor is bízom. (Ant.)

Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek Istennek. Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké, ámen. (Ant.)

❖ **KYRIE – GLORIA**

❖ **GRADUALE:** Propitius esto (Zs. 78,9–10. 13) – ÉE 610; GH 299

LÉGY KE/GYELMES, URAM, † a mi bú/nejnknek, * és neved dicsőségéért sza-ba/díts meg minket! LÉGY KE/GYELMES, URAM... **℣**1. Segíts meg minket, † üdvözítő Istenünk, * ne mondhassák a pogányok: Hol van az ő /Istenük? NEVED DICSŐSÉGÉÉRT... **℣**2. Mert a te néped vagunk, † és legelődnek nyája, * hálát adunk neked mind/örökké. NEVED DICSŐSÉGÉÉRT... LÉGY KE/GYELMES, URAM...

❖ **ALLELUIA:** Deus qui sedes (Zs. 9,5. 10) – ÉE 434/GH 560; ÉE 610/GH 300

AL- LE - LU-JA! _____ (2. t.)

℣ Isten, aki királyi széken ülsz és igazságot /ítélsz, * légy a szegénynek a szorongatásban oltalma.

❖ **OFFERTORIUM:** Illumina oculos (Zs. 12,4–5. 2–3. 4. 6) – GH 301

(ad notam: Benned bízok Isten – ÉE 192)

AZ ÉN SZEMEIMET VILÁGÍTSD MEG, URAM, – ne vegyen a halál hatalmat énrajtam!

℣ Az én ellenségem ne mondhassa soha, – győzedelmeskedtem, erőt vettem rajta.

℣1. Meddig felejtessz el, meddig, ó, én Uram, – elvetted engem, s nem emlékszel rólam? **℣** Az én ellenségem...

℣2. Tekints reám, Isten, a te kegyelmedben, – benned bízom, aki vigasztalsz szívemben. **℣** Az én ellenségem...

℣3. Csak te lettél, Isten, az én segítségem, – melyért dicsér lelkeim vidám énekekben. **℣** Az én ellenségem...

❖ **SANCTUS – AGNUS DEI**

❖ **COMMUNIO:** Dominus firmamentum (Zs. 17,3; 17. zs.) – GH 302

U- RAM, én kösziklám és menedé-kem, és sza-ba- dí - tóm,

és Istenem, én se - gí - tóm! (1. t.) / * /

Zs.: Dicsérvén hívom az /Urat, * és ellenségeimtől megszaba/dulok. **℣**2. Szorongatásban segítségül hívtam az /Urat, * az én Istenemhez kijál/tottam. (Ant.)

℣3. És meghallotta szavamat az ő szent templo/mából, * és eljutott füleibe az ő szí-ne előtt való kijál/tásom. **℣**4. Mert te az alázatos népet megszaba/dítod, * és a kevé-lyek szemeit mega/lázod. (Ant.)

❖ **SZENTSÉGI ÉNEK** (ÉE 161)

LEBORULVA ÁLDLAK, láthatatlan Istenség, – kenyér- és borszinben elrejtett emberség! – Noha itt nem láthat, meg nem tapasztalhat az emberi gyengeség.

2. Isteni erődét elrejtéd a keresztfán – testi gyarlóságnak homályával takarván, – itt emberi tested előlünk elrejtéd színek alatt titkolván.

3. Noha Szent Tamással sebed helyét nem látom, – Uram, igaz hittel jelenléd megvallom, – e szent hitben tarts meg, szent színedet add meg égben egykor meglátnom!

4. Váltáságonnak ára, lankadt szívem ereje, – szegény, bűnös lelkeim megtisztító fürdője, – szomjú, fáradt lelkeim megvigasztalója, üdvösségem záloga!

❖ **BEFEJEZŐ ÉNEK** (ÉE 190)

AZ URISTENT MAGASZTALOM, – jóvoltáról gondolkodom, – irgalmához folyamodom, – mert meghallgat, azt jól tudom.

2. Csodálatos tetteiről, – szabadító erejéről, – emlékezem jóvoltáról, – bizodalmat veszek abból.

3. Mert ő erős hatalommal, – dicsőséges szent jobbával – az ő népét megmentette, – fogságából kivezette.

4. Úgy vezette szent Egyházát, – mint jó pásztor kedves nyáját, – ételéről gondoskodott, – utat neki ő mutatott.

5. Hálát adjunk az Istennek, – Atya, Fiú, Szentléleknek, – három személy Fölségének, – egymivoltú Istenségnek.